

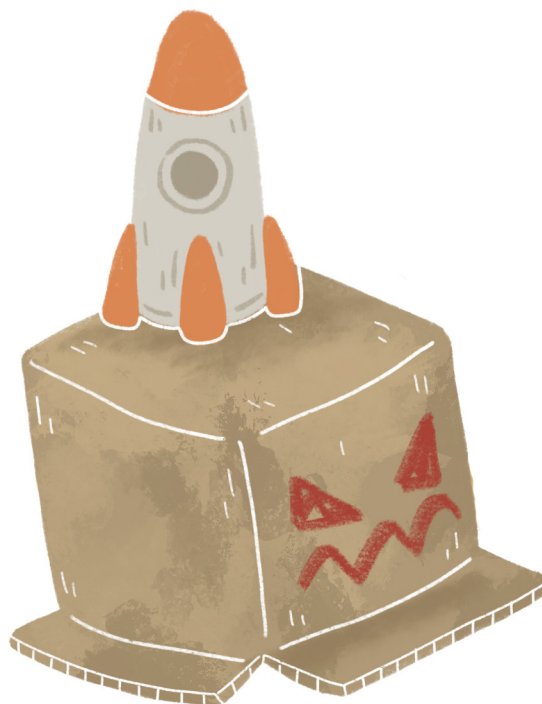
This book belongs to

Ця книга належить

To my little monsters; I love you terribly much!
To Arthur, Marat and Rolan. T.G.

МОЇМ МОНСТРИКАМ, ЛЮБЛЮ ВАС ДУЖЕ СИЛЬНО.
АРТУРУ, МАРАТУ І РОЛАНУ. Т. Г.

Mom and Her Little Monsters
Мама и три сыночка монстрика
Мама і три синопки монстрики

© Original story by Tamara Gilfanova, 2018
© Original art by Solomia Dembitska, 2020
Translated into Ukrainian by Oksana Betancurt, 2020
English editor Stacy Bustamante

All rights reserved.
No part of this book may be used or reproduced in any manner without
prior written permission of the author.

ISBN: 978-1-950356-08-9

TAMARA GILFANOVA

ТАМАРА ГІЛЬФАНОВА

Mom and Her sons
Little Monsters

МАМА І ТРИ СИНЮЧКИ МОНСТРИКИ

ILLUSTRATED BY SOLOMIA DEMBITSKA

ІЛЮСТРУВАЛА СОЛОМІЯ ДЕМБІЦЬКА

Bedtime

ЧАС ЛЯГАТИ СПАТИ

Once upon a time there lived a mom who had three sons. They were sweet, wonderful boys, BUT there was something strange that happened to the boys. They had a family “secret”. When mom told them it was bedtime, they turned into little monsters.

Жила була мама, та було в неї три синочки. Це були чудові хлопчики, але тільки мама казала “час лягати спати!”, вони перетворювалися на монстриків.

— Час йти спати, мої золоті! — сказала мама.

They grew long fur, fuzzy tails, and sharp little horns. The three little monsters yelled and stomped; they jumped all around. Then they started a pillow fight.

Mom tried to catch the little monsters and put them to bed. But, they were quick, and they were tricky. They'd dive and roll away from Mom and run off to other rooms.

Коли вони чули її слова в них з'являлось хутро і виростали довгі пухнасті хвостики та гострі роги. Монстрики кричали, стрибали по ліжку та кидались подушками.

Мама намагалась їх спіймати і покласти спати. Та монстрики пищали і розбігались по кімнатах.

Mom was smart. She took a good book (they loved good books) and began to read it in a quiet voice.

The monsters peeked their little heads out of their hiding places. They wanted to hear the story. One by one, they crawled out and climbed up next to her.

Мама була дуже кмітлива. Вона брала цікаву книжку і тихим лагідним голосом починала читати. Монстрикам ставало ну дуже цікаво, вони тихо підбігали, сідали і починали слухати.

A good story and cuddles with Mom always turned the three little monsters back into sweet boys. Mom carried them to bed. She tucked them in, kissed their little cheeks, and wished them good-night.

Незабаром, під впливом чарівної казочки, монстрики знову ставали гарними хлопчиками. Мама вклала їх в ліжечка, накривала теплими ковдрами і цілувала їх в щічки та бажала їм доброї ночі.

Schoovertime

ЧАС ДО ШКОЛИ

Once upon a time there lived a mom who had three sons. They were the sweetest, most wonderful boys, BUT there was something strange that happened to the boys.

When mom told them it was time for school, they turned into little monsters.

Жила була мама і було в неї три синочки. Це були чудові хлопчики, та постійно, як мама говорила “ час до школи”, вони перетворювались на маленьких монстриків!

They grew bright, fluffy fur. Their tails raised. The monsters
showed their sharp, little teeth and growled:
- Arrrrrrrrh!

– Час йти до школи, мої рідненькі! – сказала мама.

Коли вони чули це їх хутро на спині стало дибки. Хвостики піднімались, монстрики показували гострі зубки і голосно-голосно ричали:

– Ррррррр!

ВІДДАЙ! МОЄ! МОЄ!!!

They took their little socks off their little feet and threw them on the ground. The little monsters ran off to other rooms with a *STOMP, STOMP, STOMP*.

Вони знімали шкарпетки, кидали їх хтозна де і босоніж розбігались по кімнатах. Туп. Туп. Туп.

Then the monsters hid: under the beds, under the table, or maybe in the closet...they sat there quietly and snuffled their noses.

Whish! Whish!

Went their little tails. Mom listened. Where did the sounds come from?

Whish!

Далі монстрики ховались: під ліжками, під столом, у шафі! Вони сиділи тихенько шмигаючи носиками.

Шмиг! Шмиг!

Мама прислухалась. Звідки ці звуки!?

Шмиг!

She found one! He was hiding behind a door.

Whish! Whish!

The second one had hid under a blanket.

Whish! Whish! Whish!

And the third one – he was sitting in a laundry basket!

Знайшла одного. Він ховався за дверима.

Шмиг!

Другий сховався під ковдрою.

Шмиг!

А третій сховався в корзині для білизни.

Mom wiped their messy little noses and helped them put their socks on. She grabbed the three little monsters and their three big backpacks and put them into her car.

On the way to school the monsters became good boys again!

In school they were always kind and studied hard because they were terribly good boys.

Мама витирала мокрі носики серветками, допомагала вдягати шкарпетки. Брала всіх монстриків і вони сідали в машину.

По дорозі в школу, монстрики знову ставали чемними хлопчиками! В школі вони дуже добре навчались і були слухняними.

Mealtime

ЧАС ЇСТИ

Once upon a time there lived a mom who had three sons. They were sweet, wonderful boys, BUT there was something strange that happened to the boys. Sometimes when mom told them it was time to eat, they turned into little monsters.

Жила була мама і було в неї три синочки. Хороші хлопчики – мамині помічники. Та інколи, як мама казала “час їсти” вони перетворювались на монстриків!

– Пора снідати, мої сонечки! – сказала мама.

The boys instantly grew messy, wild hair, and grew LONG tails. Their eyes became wild. The monsters began to push each other; they yelled and threw their forks. They danced on the chairs and said, “we must have dessert, NOW!” They even stuck their tongues out.

Ewww!

Коли вони чули це, в хлопчиків з'являлась довга шерсть, відростали хвостики. А погляд ставав диким. Монстрики починали штовхатись, кричати, кидатись виделками і ложками. І навіть показували мамі язика.

– Бєєєєєєєє!

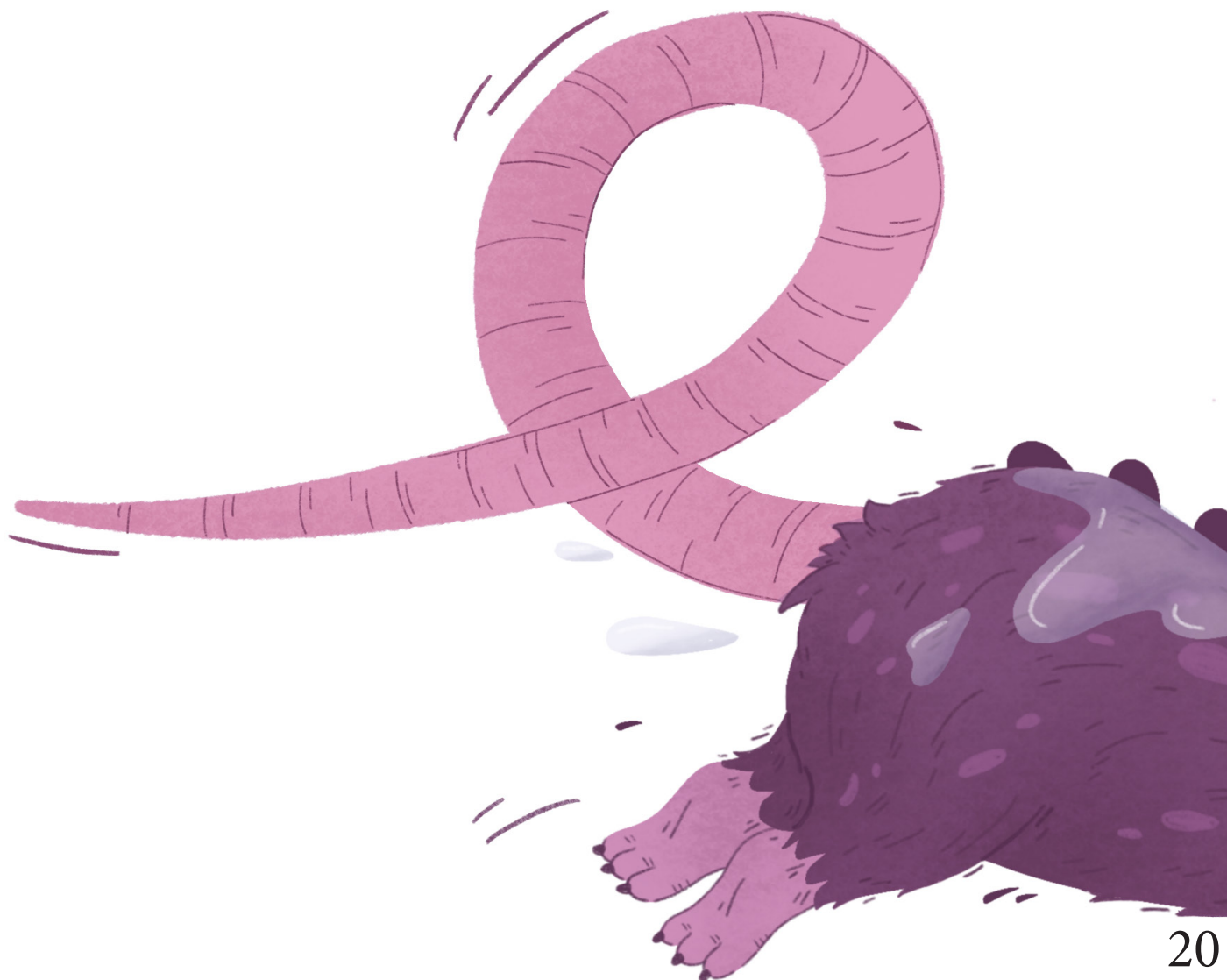
Mom looked at her boys, and spikes started to grow on her back. She had told her boys “no dessert at breakfast time” a million times before! Her eyes became wild. Long claws grew on her feet, and fur covered her arms.

Knock, knock, knock. (That was the sound of Mom’s long pink tail banging on the floor!)

Oh! No! Could it be true? Mom has become a monster too!

Мама подивилась на це все, і їй хутро на спині встало дибки, на ногах вмить вирости когитки, рука вкрилась шерстю. Стук! Стук! Стук! Стукав по підлозі довгий мамин хвіст. Ось-ось мама стане монстром.

—Ммммм — закричала мама і чимдуж побігла в комору.

Mmmm!

Mom growled and crawled into the pantry. She shut the door and stuffed clay into the keyhole. In the dark, mom sniffed and snuffed. She found a bar of chocolate that she kept hidden for emergencies just like this! With her big, sharp teeth, she bit and chewed it, foil and all!

В коморі мама закрилась на замок. Дістала приховану шоколадку, яку тримала для особливих випадків і з'їла її разом з фольгою.

The chocolate was very good. It made her kind and sweet, and her fur and spikes and tail vanished.

When mom came back to the kitchen, she saw that her sons had eaten their oatmeal, washed the dishes, and swept the kitchen floor... with their little monster tails.

Від солодкого вона знову стала доброю і лагідною.

Коли вона повернулась на кухню, то побачила: три синочка доїли кашку, поприбирали за собою тарілочки і підмели підлогу.... своїми хвостиками.

Автор висловлює подяку за допомогу при
створенні книги: Світлані Герговській, Тетяні
Павловській, Оксані Брижатій, Ользі Захаровій,
Наталії Купрасовій і Ганні Никоновій.

Thanks from the author to Svitlana Gergovska,
Oksana Brizhitaya, Tatyana Pavlovska, Olga Zakharov,
Natasha Kuprasova and Anna Nykonova.

